

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiae Doctoris Canonici Ecclesiae
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temulentia
Malo, Eiusque Remediis, Variis Item Scitu Iucundissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Cap. XXX. De scurris & morionibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

gustino dictum sit: *Donare res suas histrionibus, vitium est immane, non virtus. Et scitis, de talibus, quam sit fama frequens, cum laude, quia laudatur peccator in desideriis animæ suæ, & qui iniqua gerit, benedicitur.* Hinc Philippus Galliarum Rex, Vincentio a Beluacensi, & b Olao teste fertur dixisse. *Histrionibus dare, est demonibus immolare.* Satius ergo & hæ perditæ expensæ, in pios vsus, pauperumque inopiam subleuandam, quam in ganeones & scurras elocantur.

Tract. 100.
ad 16. cap.
Ioann.
Nimium
largi in hi-
striones.
a Specul.
hist. lib. 29.
cap. 41.
b Lib. 15.
cap. 31.

CAPVT XXX.

De scurris & morionibus.

Delectantur plerique ditiores, scurrarum atque morionum consuetudine & ineptiis, dum conuiuantur. Sic circulatorum Indos, Alexand. Macedo ad nuptiale conuiuium adhibuit. Sic Diocletianus Imperator, Genesium quendam, arte mimum infamem, Christianos turpissimis moribus irridentem aluit. Sic Sarmentus, Romanus Eques, scurrilitate notissimus erat, & complures Romanæ nobilitatis principes, vt & Apitius Galba sub Tiberio Cæsare. De quibus Iuuenalis:

Alian. lib.
8. varia
hist.
Volatera.
li. 16. An-
throp.
Satyr. 5.

*Si potes illa pati, quæ nec Sarmentus, iniquas
Cæsaris ad mensas, nec vilis Galba tulisset.*

Sic Burræ ganeonem percelebræ, natione Hispani, Sigismundus Imperator secum habuit, quæ in conuiuio eum in modum oneravit argeto, vt sub pondere iam fatisceret. Sic Otto lucundus, Austriæ dux facietis hominibus summoperè delectatus legitur, inter quos summis in delitiis habuerit, quendam Vigandum à Teben, Parochum in Calenberga, pago ad Danubium. Egregium scurræ fuisse Maximum quendam, memorat Horatius:

Lycosth. in
Theat. vi-
ta hum.
vol. 2. li. 11.
Lazius in
Genealog.
Austriac.
lib. 2.
In 1. Epist.

E f

Manius

Manius ut rebus maternis atq; paternis
 Fortiter absumptis, *Urbanus* caput haberi,
Scurra vagus, qui non certum prae sepe teneret.
 Impransus ciuem qui non dignosceret hoste,
 Quelibet in quemuis opprobria discere se uis.
 Ingluuius & tempestas, barathrumq; macelli:
 Quicquid quaesierat, ventri donabat auaro,
 Exhaustusq; bonis, patinas caenabat omasi
 Pinguis, & agnini, tribus vrsis quod satis esset.
 Scilicet ut ventres, lamna candente nepotum,
 Diceret vrendos correptus. *Manius* idem
 Si quid erat nactus, praedae melioris, vbi omne
 Verterat in fumum & cinerem: Non hercule miror
 Aiebat, si qui comedunt bona, cum sit obeso,
 Nil melius turdo, nil caena pulchrius ampla.

Scurra
 probis vi-
 ris non ad-
 mistendi.
Aneas
Sylvius lib.
 2. comen-
 tar. de re-
 bus gestis
Alfonsi,

Iouian,
Ponian. de
 liberalita-
 te.

Cui similes hodierno die plures vbiq; reperim-
 tur. Nō sunt verò honestis viris eiusmodi homines
 tolerandi, saepe enim, & amaris alios verbis pungit,
 occulta produnt, & nulla honestatis ratione habita,
 turpissima quaeque effutiunt. Quas ob causas *Fri-*
dericus Caesar potentissimus, interrogatus, an *Mo-*
riones ad conuiuium intromittendi essent? Neque
stultis, inquit, delectari possum, neq; superbis esse amicis.
 Vtinam & iam Principes viri hoc dictum cordi sibi
 esse permitterent, qui hac hominum faece ita dele-
 ctantur, ut plerunq; omnes aulae, stultorum ac *Mo-*
riorum sint officinae. *Alfonsus* item *Aragonum* rex,
 aliam ob causam, quanquam liberalissimus esset,
 stultos tamen ac *Moriones*, ne vix quidem admittis
 qui tales sunt, cisternae rimosae perfimiles esse, di-
 cens, quas ut nullus impleret imber; sic hos nulli,
 quamuis magni proventus, rerumque compendia,
 exatiarent.